

Klasa: 220-03/12-01/01

Urbroj: 50301-09/06-12-7

Zagreb, 6. prosinca 2012.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o prebivalištu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članka 129. u vezi sa člankom 151. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o prebivalištu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Ranka Ostojića, ministra unutarnjih poslova, Evelina Tonkovića, zamjenika ministra unutarnjih poslova, te Sanju Čanković i Vladimira Nemeca, pomoćnike ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PREBIVALIŠTU

Zagreb, prosinac 2012.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PREBIVALIŠTU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuju se uvjeti prijave i odjave prebivališta i boravišta hrvatskih državljana, vođenje zbirke podataka o prebivalištu i boravištu te postupci odjave prebivališta po službenoj dužnosti i promjena tih podataka.

Članak 2.

Prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih uz životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi.

Boravište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, ali se na toj adresi nije trajno nastanila u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka.

Boravište u Republici Hrvatskoj mogu imati i hrvatski državljani koji žive ili borave izvan Republike Hrvatske.

Boravište se prijavljuje ako traje dulje od 3 mjeseca ili je uvjetovano ostvarivanjem samo pojedinih prava i obveza vezanih uz životne interese (zaposlenje, obrazovanje, dugotrajno liječenje i druge interese).

Mjesto u smislu ovoga Zakona je grad ili općina i naselje koje je u sastavu grada ili općine, sukladno propisima o područnom ustrojstvu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Adresa u smislu ovoga Zakona je ulica ili trg i kućni broj evidentiran u registru prostornih jedinica što ga vodi nadležno tijelo.

Na adresu koja nije evidentirana u registru prostornih jedinica ne može se izvršiti prijava prebivališta ili boravišta (u daljnjem tekstu: nepostojeća adresa).

Članak 3.

Prebivalište i boravište obavezno se prijavljuje policijskoj upravi ili postaji Ministarstva unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo), nadležnoj prema mjestu u kojem osoba ima prebivalište ili boravište.

Osobi koja mijenja prebivalište ili boravište, nadležno tijelo će po službenoj dužnosti evidentirati odjavu prethodnog prebivališta ili boravišta.

Osoba koja se iseljava iz Republike Hrvatske radi trajnog nastanjenja u drugoj državi dužna je odjaviti prebivalište. Odjava prebivališta podnosi se prije iseljenja. Ako osoba propusti odjaviti prebivalište prije iseljenja, odjavu mora zatražiti u roku od 15 dana od dana useljenja u drugu državu putem nadležne diplomatske misije - konzularnog ureda Republike Hrvatske u toj državi.

Evidentiranje odjave prebivališta osobe koja se iseljava iz Republike Hrvatske obavlja nadležno tijelo s čijeg područja je osoba odjavila prebivalište.

Ako osoba napušta prebivalište u trajanju duljem od godinu dana radi privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske u svrhu obrazovanja, obavljanja poslova koji nisu trajnog karaktera i vezani su za određeno vremensko razdoblje, dugotrajnog liječenja i drugih razloga dužna je to prijaviti nadležnom tijelu na čijem području ima prijavljeno prebivalište, neposredno ili putem nadležne diplomatske misije – konzularnog ureda Republike Hrvatske u inozemstvu, uz prilaganje odgovarajuće dokumentacije o razlozima privremenog odlaska.

Ako napuštanje prebivališta radi privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske potraje duže od pet godina osoba je dužna ponovno prijaviti odsutnost iz mjesta prebivališta tijelima iz stavka 5. ovoga članka i prijavu obnavljati nakon svakog daljnjeg proteka razdoblja od tri godine uz prilaganje dokumentacije o razlozima boravljenja izvan Republike Hrvatske.

Osoba iz stavka 5. ovoga članka, dužna je u roku od 15 dana od dana povratka u Republiku Hrvatsku to prijaviti nadležnom tijelu na čijem području ima prijavljeno prebivalište.

Obveze iz stavka 5. i 6. ovoga članka ne odnose se na državne službenike koji se po službenoj dužnosti u ime Republike Hrvatske upućuju na rad u inozemstvo niti članove njihovih obitelji.

Smatra se da osoba boravi izvan Republike Hrvatske duže od godinu dana i u slučaju kada ona povremeno dolazi u Republiku Hrvatsku, ali u razdoblju od godinu dana ne boravi u Republici Hrvatskoj ukupno dulje od tri mjeseca.

II. UVJETI I POSTUPAK PRIJAVE I ODJAVE PREBIVALIŠTA I PRIJAVE BORAVIŠTA

Članak 4.

Prijava prebivališta i boravišta podnosi se u roku od 15 dana od dana nastanjenja u mjestu i na adresi prebivališta odnosno od dana dolaska u mjesto i na adresu boravišta.

Boravište se može prijaviti na razdoblje do godinu dana.

Ako osoba u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta namjerava boraviti i nakon isteka roka od godine dana, dužna je u roku od 15 dana od isteka toga roka produžiti prijavu boravišta, s time da boravište ne može trajati duže od dvije godine.

Iznimno od stavka 3. ovoga članka, boravište osoba koje se obrazuju ili koje u mjestu boravišta obavljaju poslove koji nisu trajnog karaktera, kao i osoba smještenih u raznim ustanovama, vjerskim zajednicama i drugim pravnim osobama, udomiteljskim obiteljima i kod drugih fizičkih osoba može trajati koliko traje obrazovanje, zaposlenje ili smještaj u ustanovama, drugim pravnim osobama i kod fizičkih osoba o čemu osobe moraju priložiti odgovarajuću dokumentaciju.

O izvršenoj prijavi odnosno odjavi nadležno tijelo izdaje potvrdu.

Članak 5.

Prijava ili odjava prebivališta i boravišta odnosno prijava privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske podnosi se osobno.

Prijave za maloljetne osobe i osobe potpuno lišene poslovne sposobnosti te osobe djelomično lišene poslovne sposobnosti u pogledu davanja izjava ili poduzimanja radnji koje se odnose na osobna stanja u upravnoj stvari koja je predmet postupka, podnose roditelji odnosno skrbnici.

Kada roditelji maloljetne osobe imaju prijavljeno prebivalište ili boravište na različitim adresama, prebivalište ili boravište maloljetne osobe prijavljuje se na adresi jednog roditelja, uz suglasnost drugog roditelja.

Ako roditelji maloljetne osobe ne žive u obiteljskoj zajednici, zahtjev podnosi roditelj s kojim maloljetna osoba živi na temelju odluke nadležnog tijela, a prebivalište maloljetne osobe prijavljuje se na adresi tog roditelja.

Ako roditelji maloljetne osobe ne žive u obiteljskoj zajednici, a nije donesena odluka nadležnog tijela o tome s kojim će roditeljem maloljetna osoba živjeti, prebivalište maloljetne osobe prijavljuje se na adresi roditelja s kojim živi, uz suglasnost centra za socijalnu skrb.

Članak 6.

Osobi koja nema mjesto i adresu stanovanja niti sredstava kojima bi mogla namiriti potrebu stanovanja (u daljnjem tekstu: beskućnik) nadležno tijelo će iznimno od odredbe članka 2. stavka 1. ovoga Zakona rješenjem utvrditi prebivalište na adresi ustanove socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluge smještaja.

Protiv rješenja o utvrđivanju prebivališta iz stavka 1. ovoga članka, beskućnik i pružatelji usluge smještaja mogu pokrenuti upravni spor.

Beskućnici koji ne koriste usluge ustanova iz stavka 1. ovoga članka dužni su nadležnom tijelu prijaviti adresu za kontakt, koja može biti kod fizičke ili pravne osobe uz njihovu suglasnost.

Članak 7.

Vojne osobe koje stanuju u vojarnama ili drugim vojnim ustanovama, osobe smještene u objektima posebne namjene ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, domovima za starije i nemoćne osobe, učeničkim i studentskim domovima kao i osobe smještene u kaznionicama, zatvorima, maloljetničkim zatvorima i odgojnim ustanovama, domovima za žrtve obiteljskog nasilja i skloništima za žrtve trgovanja ljudima, dužne su prijaviti boravište, a mogu prijaviti i prebivalište na adresama ustanova u kojima su smještene, sukladno pravilima o unutarnjem redu tih ustanova.

Članak 8.

Osoba koja prijavljuje i odjavljuje prebivalište i boravište ili prijavljuje privremeni odlazak izvan Republike Hrvatske daje nadležnom tijelu podatke na propisanom obrascu.

Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati sadržaj obrazaca prijave i odjave prebivališta, prijave boravišta i prijave privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske te sadržaj pisane izjave iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona.

Propisane obrasce iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo dužno je učiniti dostupnim osobama koje ih koriste u ostvarivanju svojih prava i obveza.

Članak 9.

Kod prijave i odjave prebivališta i boravišta osoba daje na obrascu iz članka 8. ovoga Zakona sljedeće podatke:

- osobni identifikacijski broj i/ili matični broj građana,
- ime i prezime,
- rođeno prezime,
- ime roditelja,
- datum i mjesto rođenja, a za osobe rođene izvan Republike Hrvatske i država rođenja,
- državljanstvo, ukoliko osoba uz hrvatsko državljanstvo ima i državljanstvo neke druge države,
- nacionalna pripadnost, ukoliko se osoba želi izjasniti o svojoj nacionalnoj pripadnosti,
- zanimanje, školska ili stručna sprema,
- mjesto i adresa odakle osoba dolazi, a za osobu koja dolazi izvan Republike Hrvatske i država iz koje dolazi,
- mjesto i adresa na koju se prijavljuje,
- broj članova kućanstva na čiju se adresu osoba prijavljuje te kat, površinu i broj stana na koji se prijavljuje,
- ime i prezime ili naziv i sjedište stanodavca te osobni identifikacijski broj i/ili matični broj stanodavca,
- datum podnošenja prijave ili odjave,
- potpis podnositelja prijave ili odjave.

Osoba koja odjavljuje prebivalište zbog iseljavanja iz Republike Hrvatske ili prijavljuje napuštanje prebivališta zbog privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske, uz podatke iz stavka 1. podstavaka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 13. i 14. ovoga članka, daje i sljedeće podatke:

- mjesto i adresu prebivališta s koje se odjavljuje radi iseljavanja iz Republike Hrvatske te zemlju i mjesto u koje se useljava,
- mjesto i adresu prebivališta koju napušta kao i zemlju i mjesto izvan Republike Hrvatske u koje privremeno odlazi, na koje vrijeme i razlog odlaska.

Beskućnici kod prijave adrese za kontakt, osim podataka iz stavka 1. podstavaka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 13. i 14. ovoga članka, daju nadležnom tijelu podatke o adresi za kontakt i imenu i prezimenu fizičke osobe ili nazivu i sjedištu pravne osobe kod koje prijavljuju adresu za kontakt te njihovu suglasnost.

Osoba je dužna prilikom prijave i odjave iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka dati točne i istinite podatke.

Članak 10.

Prilikom prijave prebivališta i boravišta osoba daje pisanu izjavu da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanila.

Izjava iz stavka 1. ovoga članka daje se na obrascu iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona.

Osoba koja prijavljuje prebivalište ili boravište na adresi stanodavca dužna je priložiti i ovjerenu izjavu stanodavca kojom on daje suglasnost za prijavu, a stanodavac može suglasnost dati i neposredno kod nadležnog tijela koje evidentira prijavu.

Osoba koja daje stan na korištenje drugoj osobi na razdoblje duže od tri mjeseca dužna je nadležnom tijelu u roku od 15 dana od dana kad je stan dala na korištenje dostaviti podatke o osobi kojoj je stan dala na korištenje te mjestu i adresi na kojoj se stan nalazi, a nadležno tijelo će te podatke evidentirati u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

U slučaju sumnje u danu izjavu iz stavka 1. ovoga članka, prije evidentiranja prijave, nadležno tijelo ima ovlast izvršiti terensku provjeru na toj adresi, radi utvrđivanja istinitosti izjave.

Nadležno tijelo neće evidentirati prijavu prebivališta ili boravišta ako terenskom provjerom utvrdi neistinitost dane izjave, odnosno ako se prijava odnosi na nepostojeću adresu.

U slučajevima iz stavka 6. ovoga članka, nadležno tijelo dužno je osobi na adresu navedenu na temelju članka 9. stavka 1. podstavka 9. ovoga Zakona dostaviti pisanu obavijest da njena prijava prebivališta ili boravišta nije evidentirana u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Protiv postupanja nadležnog tijela iz stavka 6. ovoga članka, osoba može izjaviti prigovor čelniku policijske uprave nadležne prema mjestu u kojem osoba namjerava prijaviti prebivalište ili boravište. Čelnik policijske uprave o izjavljenom prigovoru odlučuje rješenjem.

Protiv rješenja čelnika policijske uprave iz stavka 8. ovoga članka, osoba može pokrenuti upravni spor.

Članak 11.

Pravne osobe, obrtnici i fizičke osobe koje pružaju usluge smještaja dužne su prijaviti nadležnom tijelu boravište osoba kojima pružaju usluge smještaja duže od tri mjeseca.

III. UTVRĐIVANJE STVARNOG PREBIVALIŠTA I ODJAVA IZ ZBIRKE PODATAKA O PREBIVALIŠTU I BORAVIŠTU

Članak 12.

Policijska uprava na čijem području osoba ima prijavljeno prebivalište po službenoj će dužnosti donijeti rješenje o odjavi prebivališta osobe ako se terenskom provjerom utvrdi da osoba stvarno ne živi na prijavljenoj adresi ili o tome bude obaviještena od strane tijela javne vlasti te drugih pravnih i fizičkih osoba.

Tijela javne vlasti koja u provođenju postupaka iz svoje nadležnosti dođu do saznanja da osoba ne živi na adresi prijavljenog prebivališta, dužna su o tome izvijestiti nadležnu policijsku upravu.

Prije donošenja rješenja o odjavi prebivališta osobe, nadležna policijska uprava mora utvrditi činjenice i okolnosti na temelju kojih se može nedvojbeno zaključiti živi li osoba na adresi prijavljenog prebivališta.

Nadležna policijska uprava će postupiti sukladno odredbama ovoga članka i u slučaju kada utvrdi da se osoba iselila s područja Republike Hrvatske, a nije odjavila prebivalište kod nadležnog tijela ili putem nadležne diplomatske misije – konzularnog ureda Republike Hrvatske u inozemstvu.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nadležna policijska uprava neće donijeti rješenje o odjavi prebivališta osoba koje su imale prijavljeno prebivalište sukladno propisima važećim do stupanja na snagu ovoga Zakona ako su:

- napustile prebivalište radi privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske i o tome obavijestile nadležno tijelo u skladu s odredbama članka 3. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona, te su o razlozima privremenog odlaska priložile odgovarajuću dokumentaciju,
- obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja, a nekretnina im još nije obnovljena, vraćena ili nisu na drugi način stambeno zbrinute u Republici Hrvatskoj.

Protiv rješenja iz stavaka 1. i 4. ovoga članka osoba može pokrenuti upravni spor.

Članak 13.

Ako tijekom provođenja postupka iz članka 12. ovoga Zakona nadležna policijska uprava dođe do saznanja da osoba stvarno prebiva na području drugog nadležnog tijela, o tome će bez odgode obavijestiti to tijelo.

Nadležno tijelo na čijem području osoba stvarno prebiva upozorit će osobu na obvezu prijave prebivališta i pravne posljedice neizvršenja te obveze.

IV. ZBIRKA PODATAKA O PREBIVALIŠTU I BORAVIŠTU I KORIŠTENJE PODATAKA

Članak 14.

Zbirku podataka o prebivalištu i boravištu vodi ministarstvo nadležno za unutarnje poslove.

Zbirka podataka o prebivalištu i boravištu sadrži podatke o:

- osobama koje imaju prijavljeno prebivalište na području Republike Hrvatske,
- osobama koje su prijavile boravište na području Republike Hrvatske,
- osobama koje su odjavile prebivalište zbog trajnog iseljenja iz Republike Hrvatske,
- osobama koje su nadležnom tijelu prijavile privremeni odlazak izvan Republike Hrvatske koji traje duže od godinu dana,
- svim prijavljenim prebivalištima i boravištima,
- utvrđenim prebivalištima i adresama za kontakt beskućnika,

- osobama kojima je po službenoj dužnosti odjavljeno prebivalište,
- obavijestima osoba koje su dale stan na korištenje drugim osobama na razdoblje duže od tri mjeseca,
- adresama za dostave u sudskim postupcima koje su osobe nadležnom tijelu prijavile sukladno odredbama propisa kojim je uređen parnični postupak.

Zbirka podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se na središnjem informacijskom sustavu ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, a adresni podaci moraju biti usklađeni s propisima kojima se uređuje vođenje prostornih jedinica.

Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati način vođenja zbirke podataka o prebivalištu i boravištu.

Ministarstvo nadležno za unutarnje poslove će nadležnom tijelu koje vodi registar birača elektroničkim putem, bez odgode, dostaviti podatke o svim promjenama u zbirci podataka o prebivalištu za osobe koje su navršile 18 godina života, sukladno odredbama zakona kojim se uređuje vođenje registra birača.

Članak 15.

Obrada osobnih podataka sadržanih u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu i davanje podataka iz te zbirke primateljima obavlja se pod uvjetima propisanim zakonom kojim je uređena zaštita osobnih podataka.

Ministarstvo nadležno za unutarnje poslove dužno je na zahtjev državnih tijela te pravnih osoba i građana koji za to imaju pravni interes dati podatke iz zbirke podataka o prebivalištu i boravištu.

Ministarstvo nadležno za unutarnje poslove odbit će dati podatke iz zbirke podataka o prebivalištu i boravištu ako podnositelj zahtjeva ne dokaže postojanje pravnog interesa ili ako postoji osnovana sumnja da će podatke iz te zbirke zlouporabiti.

V. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 16.

Novčanom kaznom od 500,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba:

1. koja u propisanom roku ne prijavi prebivalište ili boravište ili radi iseljenja iz Republike Hrvatske ne odjavi prebivalište ili ne produži prijavu boravišta (članak 3. stavci 1. i 3. i članak 4. stavci 1. i 3.),
2. koja napušta prebivalište u trajanju duljem od godinu dana, radi privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske, a o tome ne obavijesti nadležno tijelo na čijem području ima prijavljeno prebivalište, neposredno ili putem nadležne diplomatske misije - konzularnog ureda Republike Hrvatske u inozemstvu ili nadležno tijelo ne obavijesti o svojem povratku u Republiku Hrvatsku (članak 3., stavci 5., 6. i 7.),
3. koja prilikom prijave i odjave prebivališta i boravišta da netočne ili neistinite podatke (članak 9. stavak 4.),

4. koja prilikom prijave prebivališta i boravišta da lažnu izjavu da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanila (članak 10. stavak 1.).
5. koja daje stan na korištenje drugoj osobi na razdoblje duže od tri mjeseca, a ne dostavi nadležnom tijelu u roku od 15 dana od dana kad je stan dala na korištenje podatke o osobi kojoj je stan dala na korištenje te mjestu i adresi na kojoj se stan nalazi (članak 10. stavak 4.).

Članak 17.

Novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, obrtnik ili fizička osoba koja pruža usluge smještaja, a nadležnom tijelu ne prijavi boravište osoba kojima pruža usluge smještaja duže od tri mjeseca (članak 11.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Osobe koje su prijavile prebivalište prije stupanja na snagu ovoga Zakona nisu dužne ponovno prijaviti prebivalište prema odredbama ovoga Zakona ukoliko i dalje žive u mjestu i na adresi prijavljenog prebivališta.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, osobe kojima je danom stupanja na snagu ovoga Zakona istekao rok važenja osobne iskaznice više od 15 dana ili koje nikad nisu ishodile osobnu iskaznicu, te osobe koje imaju prijavljeno prebivalište na adresama koje nisu evidentirane u registru prostornih jedinica, dužne su u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona nadležnom tijelu ponovno prijaviti prebivalište.

Za osobe iz stavka 2. ovoga članka koje u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona ponovno ne prijave prebivalište izvršit će se odjava prebivališta u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Osobe koje se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nalaze izvan Republike Hrvatske duže od godinu dana u smislu odredbe članka 3. stavka 5. ovoga Zakona, dužne su u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona o tome obavijestiti nadležno tijelo na čijem području imaju prijavljeno prebivalište neposredno ili putem nadležne diplomatske misije – konzularnog ureda Republike Hrvatske te o razlozima boravka izvan Republike Hrvatske priložiti odgovarajuću dokumentaciju.

Osobe koje su obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja i nalaze se izvan Republike Hrvatske, a nekretnina im još nije obnovljena, vraćena ili nisu na drugi način stambeno zbrinute u Republici Hrvatskoj, dužne su u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona o tome obavijestiti nadležno tijelo na čijem području imaju prijavljeno prebivalište, neposredno ili putem nadležne diplomatske misije – konzularnog ureda Republike Hrvatske.

Za osobe iz stavaka 4. i 5. ovoga članka, koje u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona ne obavijeste nadležno tijelo pokrenut će se po službenoj dužnosti postupci odjave prebivališta, sukladno odredbama članka 12. stavaka 1. i 4. ovoga Zakona.

Članak 19.

Propise iz članka 8. stavka 2. i članka 14. stavka 4. ovoga Zakona ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, ostaje na snazi Pravilnik o obrascima i evidenciji prijave prebivališta i boravišta građana (Narodne novine, br. 54/91, 67/96, 149/2002, 155/2008 i 26/2009.).

Članak 20.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o prebivalištu i boravištu građana (Narodne novine, br. 53/91, 26/93, 29/94 i 11/2000).

Članak 21.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prebivalištu i boravištu građana (Narodne novine, br. 53/91 i 11/2000).

Članak 22.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Osnovna pitanja u vezi prebivališta i boravišta građana uređena su odredbama Zakona o prebivalištu i boravištu građana (Narodne novine, br. 53/91, 26/93, 29/94 i 11/2000) i Pravilnika o obrascima i evidenciji prijave prebivališta i boravišta građana (Narodne novine, br. 54/91, 67/96, 149/2002, 155/2008 i 26/2009), kojeg je ministar unutarnjih poslova donio na temelju odredbi navedenog Zakona.

Navedenim propisima definirano je prebivalište i boravište građana, propisani su postupak i uvjeti za prijavu i odjavu prebivališta, prijavu boravišta, prijavu promjene adrese stanovanja, sadržaj obrazaca prijave i odjave prebivališta, kao i način vođenja evidencija o navedenim prijavama odnosno odjavama.

Odredbom članka 2. stavka 1. osnovnog teksta Zakona o prebivalištu i boravištu građana (Narodne novine, broj 53/91) prebivalište je bilo definirano kao mjesto u kojem se građanin naselio s namjerom da u njemu stalno živi i u kojem ima osigurano stalno stanovanje, dok je odredbom stavka 2. istoga članka propisano da se smatra da građanin ima osigurano stalno stanovanje ako ima useljiv stan po osnovi vlasništva, ugovora o najmu, podnajmu ili drugoj valjanoj pravnoj osnovi.

Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjene ustavnosti Zakona o prebivalištu i boravištu građana 2000. godine ukinuo odredbu članka 2. stavka 1. Zakona u dijelu koji glasi: "i u kojem ima osigurano stalno stanovanje", prebivalište je definirano kao mjesto u kojem se građanin naselio s namjerom da u njemu stalno živi.

Pored toga, Ustavni sud Republike Hrvatske je ukinuo i odredbu članka 2. stavka 2. Zakona koja je propisivala uvjete pod kojima se smatra da osoba ima osigurano stalno stanovanje (useljiv stan po osnovi vlasništva, ugovora o najmu, podnajmu ili drugoj valjanoj pravnoj osnovi), kao jedan od preduvjeta za prijavu prebivališta.

Također je ukinuta i odredba članka 13. stavka 2. Zakona koja je propisivala mogućnost odbijanja prijave prebivališta ako se ne podnesu dokazi o zaposlenju ili izvoru prihoda (Narodne novine, broj 11/2000 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-496/1998).

Važeći Zakon o prebivalištu i boravištu građana ne predviđa mogućnost odjave prebivališta osobe bez njezina osobnog zahtjeva, pa se tako često događa da osobe koje nemaju nikakve veze s prijavljenim prebivalištem (ne stanuju na prijavljenoj adresi) i dalje imaju isprave u kojima je ispisana adresa na kojoj ne stanuju i ostvaruju prava koja proizlaze s osnove prebivališta.

Navedeno dovodi do određenih problema pri sastavljanju popisa birača, izdavanja javnih isprava s netočnim podacima, nemogućnosti pronalaska osoba od strane sudova i drugih državnih tijela i slično. Evidencija prebivališta i boravišta građana mora odgovarati stvarnom stanju nastanjenja građana, s obzirom da se na prebivalištu temelji niz prava propisanih posebnim propisima, kao što su, primjerice, porezni propisi, propisi o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju, propisi o socijalnoj skrbi, propisi koji reguliraju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i drugi.

Građani koji u zakonom utvrđenom roku ne prijave promjene vezane uz svoje prebivalište ili boravište čine prekršaj koji je teško sankcionirati jer se osobe nalaze na nepoznatim adresama, najčešće u inozemstvu, a pri tome se i nadalje vode u evidenciji prebivališta.

Zbog naprijed navedenih manjkavosti u važećem Zakonu o prebivalištu i boravištu građana predlaže se donošenje novog Zakona o prebivalištu kojim će se nastojati ukloniti poteškoće koje su nastale u primjeni važećeg Zakona, a evidenciju prebivališta i boravišta građana u što većoj mjeri uskladiti sa stvarnim stanjem.

Predloženim Zakonom o prebivalištu prebivalište se definira kao mjesto i adresa na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih uz životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi. Pojmovi privremenog i uobičajenog boravišta iz važećeg Zakona zamijenjeni su jedinstvenim pojmom boravišta koje se predloženim Zakonom definira kao mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, ali se na toj adresi nije trajno nastanila.

Boravište se mora prijaviti ako traje dulje od 3 mjeseca ili je uvjetovano ostvarivanjem samo pojedinih prava i obveza vezanih uz životne interese kao što su zaposlenje, obrazovanje, dugotrajno liječenje i sl.

Definicije pojmova prebivališta i boravišta u predloženom Zakonu ne iziskuju ispitivanje subjektivne namjere osobe o njenom trajnom nastanjenju ili pak privremenom boravljenju u nekom mjestu, nego je dovoljno utvrditi objektivne činjenice koje ukazuju na trajnu povezanost osobe s nekim mjestom ili činjenice koje ukazuju da osoba boravi u nekom mjestu privremeno.

Važeći Zakon o prebivalištu i boravištu građana ne rješava pitanje utvrđivanja prebivališta osobama koje su korisnici usluga skrbi u raznim ustanovama, a koje nemaju mjesto stanovanja niti sredstava kojima bi mogle namiriti potrebu stanovanja (beskućnici) i nemaju uvjete za prijavu prebivališta pod uvjetima koje propisuje Zakon. Naime, u primjeni važećeg Zakona uočeni su problemi koji se očituju u tome da se prenoćišta i druge ustanove koje tim kategorijama osoba pružaju usluge smještaja protive tome da se osobama kojima pružaju svoje usluge utvrdi prebivalište na adresama tih ustanova.

Predloženim Zakonom policijskim upravama i postajama Ministarstva unutarnjih poslova daje se nadležnost za donošenje rješenja kojim će utvrditi prebivalište beskućnicima, i to na adresama ustanova socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluge smještaja. Beskućnici koji ne koriste usluge tih ustanova bit će dužni prijaviti adresu za kontakt, koja može biti kod bilo koje fizičke ili pravne osobe koja se s time usuglasi.

Hrvatski sabor je na sjednici održanoj 13. srpnja 2007. godine donio Migracijsku politiku Republike Hrvatske za 2007./2008. godinu (Narodne novine, broj 83/2007), a među mjerama i aktivnostima za provedbu migracijske politike je i mjera kojom se zahtijeva propisivanje obveze odjave hrvatskih državljana prilikom odlaska iz zemlje na razdoblje dulje od godinu dana. Stoga je predloženim Zakonom za građane koji napuštaju prebivalište u trajanju duljem od godinu dana, radi privremenog odlaska u inozemstvo, propisana obveza obavješćivanja o tome policijske uprave ili postaje na čijem području imaju prijavljeno prebivalište ili nadležne diplomatske misije – konzularnog ureda Republike Hrvatske. Nakon povratka u Republiku Hrvatsku građani su o tome dužni obavijestiti policijsku upravu ili postaju na čijem području imaju prijavljeno prebivalište. Ove odredbe su u predloženom Zakonu nužne i radi primjene

Uredbe (EC) 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. godine o Statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti. Ova Uredba obvezuje države članice da izvješćuju Eurostat, između ostaloga o iseljavanju, kojeg definiraju kao radnju kojom osoba, koja je do tada bila uobičajeno nastanjena na teritoriju države članice, prestaje biti uobičajeno nastanjena u toj državi članici u periodu od najmanje godinu dana, odnosno u periodu za koji se očekuje da će trajati najmanje godinu dana. Da bi Republika Hrvatska mogla provoditi odredbe citirane Uredbe, nužno je evidentirati odlaske u inozemstvo na razdoblje koje traje najmanje godinu dana.

Odredbom članka 32. Ustava Republike Hrvatske propisano je da svatko tko se zakonito nalazi na teritoriju Republike Hrvatske ima pravo slobodno se kretati i birati boravište. Sukladno navedenoj ustavnoj odredbi, građanin će prilikom prijave prebivališta i boravišta davati pisanu izjavu da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanio.

Time se građanima neće ograničavati pravo na slobodno kretanje i biranje prebivališta ili boravišta, već će se samo tražiti da potvrde da su se u mjestu i na adresi gdje prijavljuju prebivalište ili boravište nastanili, a u slučaju utvrđivanja da ta izjava nije istinita moći će se pokrenuti prekršajni postupak zbog prekršaja propisanog predloženim Zakonom.

U slučaju sumnje u danu izjavu, prije evidentiranja prijave u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu, policijska uprava ili postaja imat će ovlast izvršiti terensku provjeru na toj adresi radi utvrđivanja istinitosti izjave. Ako se terenskom provjerom utvrdi da se osoba nije nastanila na adresi na kojoj želi izvršiti prijavu, policijska uprava ili postaja u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu neće evidentirati prijavu prebivališta ili boravišta. Stranci će o tome dostaviti pisanu obavijest na adresu koju je u obrascu prijave navela kao adresu s koje se doseljava na novu adresu koju želi prijaviti. Protiv takvog postupanja policijske uprave ili postaje osoba će moći izjaviti prigovor čelniku policijske uprave, po kojem prigovoru će se dalje postupati u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

Predloženim Zakonom se uređuju postupci odjave prebivališta po službenoj dužnosti osoba za koje se ispostavi da na prijavljenoj adresi nisu nikad živjele, kao i osoba koje su živjele na adresi prijavljenog prebivališta, ali su odselile u neko drugo mjesto u Republici Hrvatskoj ili su iselile iz Republike Hrvatske, a nisu prijavile promjenu prebivališta odnosno odjavile prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Postupci odjave prebivališta pokretat će se po službenoj dužnosti na temelju podataka koje utvrdi sama policijska uprava ili postaja, ili podataka koje joj dostave tijela javne vlasti ili zainteresirane pravne ili fizičke osobe. Iznimno, postupci odjave neće se provoditi za osobe koje su u skladu s odredbama ovoga Zakona prijavile svoj privremeni odlazak iz Republike Hrvatske zbog privremenog rada, školovanja ili drugih razloga, kao ni za osobe koje su obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja, ako im nekretnina još nije obnovljena, vraćena ili nisu na drugi način stambeno zbrinute u Republici Hrvatskoj.

Ako u provođenju postupka odjave prebivališta policijska uprava ili postaja dođe do podatka o mjestu u Republici Hrvatskoj u kojem osoba neprijavljeno živi, obavijestit će mjesno nadležnu policijsku upravu ili postaju, koja će osobu upozoriti na obvezu prijave prebivališta i pravne posljedice neizvršenja te obveze.

Predloženim Zakonom propisana je obveza policijskoj upravi ili postaji da prije odjave prebivališta utvrdi činjenice i okolnosti na temelju kojih može nedvojbeno zaključiti živi li osoba na adresi prijavljenog prebivališta.

Nadalje, predloženim Zakonom propisano je koje sve podatke sadrži zbirka podataka o prebivalištu i boravištu i pod kojim uvjetima se može obavljati obrada osobnih podataka sadržanih u navedenoj zbirci, te davati osobni podaci korisnicima podataka.

U odnosu na važeći Zakon o prebivalištu i boravištu građana, predloženim Zakonom propisane su strože prekršajno-pravne sankcije za osobe koje ne postupaju u skladu s njegovim odredbama.

II. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Članak 1. Ovom odredbom utvrđuje se što sve uređuje predloženi Zakon o prebivalištu.

Članak 2. Važećim Zakonom o prebivalištu i boravištu građana prebivalište je definirano kao mjesto u kojem se građanin naselio s namjerom da u njemu stalno živi. Kako je subjektivni element ove definicije odnosno namjeru življenja teško provjeriti, u predloženoj odredbi pojam prebivalište definiran je kao mjesto u kojem se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih uz životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi.

Također je definirano i boravište kao mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, izvan mjesta prebivališta ili u mjestu prebivališta ali na drugoj adresi. Boravište se prijavljuje nadležnoj policijskoj upravi ili postaji ako traje dulje od tri mjeseca. Boravište u Republici Hrvatskoj mogu imati i hrvatski državljani koji imaju prebivalište u inozemstvu, a u Republici Hrvatskoj borave duže od tri mjeseca radi školovanja, posla, liječenja i sl.

S obzirom da je prebivalište i boravište definirano kao mjesto i adresa, odredbama ovoga članka definiran je pojam mjesta i adrese, kako ne bi bilo dvojbi što označava pojedini pojam.

Također je propisano da se na adrese koje nisu evidentirane u registru prostornih jedinica neće moći izvršiti prijava prebivališta ili boravišta niti promjena adrese stanovanja.

Članak 3. Ovim odredbama propisana je mjesna nadležnost policijskih uprava i policijskih postaja Ministarstva unutarnjih poslova za provođenje postupka prijave prebivališta i boravišta te odjave prebivališta u slučaju iseljavanja iz Republike Hrvatske. Kako bi se građanima olakšao postupak vezan uz odjavu ranijeg i prijavu novog prebivališta propisano je da će policijska uprava ili postaja na čijem području građanin prijavljuje novo prebivalište po službenoj dužnosti evidentirati odjavu prethodnog prebivališta. Osobi koja se trajno iseljava iz Republike Hrvatske, radi trajnog nastanjenja u drugoj državi, propisana je obveza odjave prebivališta prije iseljenja, a ako to propusti učiniti odjavu može zatražiti i putem nadležne diplomatske misije – konzularnog ureda Republike Hrvatske u inozemstvu u roku od 15 dana od dana useljenja u drugu državu. Toj osobi će odjavu prebivališta evidentirati policijska uprava ili postaja na čijem području je osoba imala prijavljeno prebivalište.

Odredbom stavka 5. građanina se obvezuje da u slučaju privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske, za koji se očekuje da će potrajati dulje od godinu dana, o tome obavijestiti policijsku upravu ili postaju na čijem području ima prijavljeno prebivalište ili najbližu diplomatsku misiju – konzularni ured Republike Hrvatske u inozemstvu, na čijem području boravi. Ako osoba u inozemstvu ostane i nakon proteka pet godina od dana odlaska dužna je to ponovno prijaviti, a u slučaju dužeg ostajanja u inozemstvu prijavu mora obnavljati svake tri godine i prilagati dokumentaciju o razlozima boravljenja izvan Republike Hrvatske. U tim slučajevima osobi se neće po službenoj dužnosti odjaviti prebivalište u Republici Hrvatskoj jer ona odgovarajućom dokumentacijom dokazuje da u inozemstvu zbog nekog razloga boravi privremeno te da joj nije

namjera da se trajno iseli iz Republike Hrvatske. Navedeno je u skladu s Migracijskom politikom Republike Hrvatske za 2007./2008. godinu, koju je Hrvatski sabor donio na sjednici održanoj 13. srpnja 2007. godine, a među mjerama i aktivnostima za provedbu migracijske politike je i mjera kojom se zahtijeva propisivanje obveze odjave hrvatskih državljana prilikom odlaska iz zemlje na razdoblje dulje od godinu dana. Ova odredba nužna je radi primjene Uredbe (EC) 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. godine o Statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti. Ova Uredba obvezuje države članice da izvješćuju Eurostat, između ostaloga o iseljavanju, kojeg definiraju kao radnju kojom osoba, koja je do tada bila uobičajeno nastanjena na teritoriju države članice, prestaje biti uobičajeno nastanjena u toj državi članici u periodu od najmanje godinu dana, odnosno u periodu za koji se očekuje da će trajati najmanje godinu dana. Da bi Republika Hrvatska mogla provoditi odredbe citirane Uredbe, nužno je evidentirati odlaske izvan Republike Hrvatske na razdoblje koje traje najmanje godinu dana.

Odredbom stavaka 7. tim je osobama propisana obveza da u roku od 15 dana od dana povratka u Republiku Hrvatsku o povratku obavijeste policijsku upravu ili postaju na čijem području imaju prijavljeno prebivalište. Prema odredbi stavka 8. obveze prijave privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske koji će potrajati duže od jedne godine oslobođeni su državni službenici koji se po službenoj dužnosti u ime Republike Hrvatske upućuju na rad u inozemstvo kao i članovi njihovih obitelji.

Odredbom stavka 9. definirano je kada se smatra da osoba boravi u inozemstvu duže od godinu dana.

Članak 4. Odredbom stavka 1. propisani su rokovi u kojima se mora prijaviti prebivalište i boravište. Odredbom stavka 2. propisano je da se boravište može prijaviti na razdoblje do godinu dana, a ako osoba u mjestu prijavljenog boravišta namjerava boraviti i nakon isteka roka od godine dana, odredbom stavka 3. propisana joj je obveza da u roku od 15 dana produži prijavu boravišta, s time da boravište ne može trajati duže od dvije godine. U slučaju kada osoba ostaje u mjestu boravišta duže od dvije godine, više se ne radi o boravištu nego o prebivalištu te je osoba dužna prijaviti u tom mjestu prebivalište. Ovom odredbom nastoji se onemogućiti zlouporabu instituta boravišta, odnosno onemogućiti građane da u mjestu u kojem žive i rade niz godina, uzastopno prijavljuju boravište, a da prebivalište imaju prijavljeno u mjestu rođenja ili u drugom mjestu u kojem rijetko borave, čime izbjegavaju svoje obveze, prvenstveno prema jedinicama lokalne samouprave na čijem području žive i rade. Odredbom stavka 4. propisane su iznimke kada se boravište može produžavati tako da traje duže od dvije godine, koje su uvjetovane obrazovanjem, zaposlenjem na određeno vrijeme ili obavljanjem funkcije za koju osoba ima vremenski ograničen mandat te smještajem u raznim ustanovama (domovi za starije i nemoćne osobe, vjerske zajednice, učenički i studentski domovi, kaznionice, zatvori, odgojne ustanove, domovi za žrtve obiteljskog nasilja, skloništima za žrtve trgovanja ljudima i sl.) Prema odredbi stavka 5. nadležna policijska uprava ili postaja mora osobi izdati potvrdu o prijavi prebivališta i boravišta te potvrdu o odjavi prebivališta u slučaju iseljenja u inozemstvo.

Članak 5. Odredbama ovoga članka propisano je da se prijava i odjava prebivališta i boravišta podnosi osobno, a prijave za maloljetne osobe i osobe lišene poslovne sposobnosti podnose roditelji odnosno skrbnici. Maloljetnoj osobi se prebivalište prijavljuje na adresi na kojoj su prijavljeni njeni roditelji, a ako su roditelji prijavljeni na različitim adresama, prebivalište se maloljetnoj osobi prijavljuje na adresu jednog od roditelja uz suglasnost drugog roditelja koji na toj adresi nije prijavljen.

Ako roditelji maloljetne osobe ne žive u obiteljskoj zajednici prijavu prebivališta maloljetne osobe može podnijeti samo roditelj s kojim maloljetna osoba živi na temelju odluke nadležnog tijela i prebivalište maloljetne osobe može se prijaviti samo na adresi tog roditelja. Međutim, u praksi se događa da do donošenja odluke nadležnog tijela o tome s kojim će roditeljem

maloljetna osoba živjeti prođe dosta vremena te se maloljetnoj osobi ne može prijaviti prebivalište na adresi jednog roditelja bez suglasnosti drugog roditelja, koji obično odbija dati suglasnost. Bez prijavljenog prebivališta maloljetna osoba je onemogućena u ostvarivanju određenih prava koja proizlaze iz prebivališta kao primjerice pravo na zdravstvenu zaštitu ili pravo na upis u predškolske ili školske ustanove. Kako bi se izbjegle navedene situacije, odredbom stavka 5. propisano je da će se u slučajevima kad još nije donesena odluka nadležnog tijela o tome s kojim će roditeljem maloljetna osoba živjeti, maloljetnoj osobi prebivalište prijaviti na adresi roditelja s kojim stvarno živi, uz suglasnost centra za socijalnu skrb. Prijedlog za dodavanje ovakve odredbe uputila je i Pravobraniteljica za djecu Republike Hrvatske.

Članak 6. Ovom odredbom policijskim upravama i postajama Ministarstva unutarnjih poslova daje se ovlast za donošenje rješenja kojim će utvrditi prebivalište beskućnicima i to na adresama ustanova socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluge smještaja, jer se radi o osobama koje nemaju prebivalište u smislu odredbi ovoga Zakona, tako da su to jedine adrese s kojima imaju neku vezu.

Jasno je da ustanove socijalne skrbi nisu stambeni objekti i na adresama tih ustanova se ne može prijavljivati prebivalište u smislu definicije prebivališta koja je dana u članku 2. stavku 1. predloženog Zakona, ali u ovom slučaju se i ne radi o prijavi prebivališta od strane beskućnika nego o utvrđivanju prebivališta rješenjem policijske uprave ili postaje, kako bi beskućnik na temelju utvrđenog prebivališta mogao ishoditi osobnu iskaznicu, kao osnovnu identifikacijsku ispravu i ostvarivati određena prava koja proizlaze iz prebivališta.

Beskućnici koji ne koriste usluge tih ustanova bit će dužni prijaviti adresu za kontakt, koja može biti kod bilo koje fizičke ili pravne osobe koja se s time suglasi.

Članak 7. Ovom odredbom propisana je obveza osoba koje su smještene u raznim ustanovama da prijave boravište na adresama tih ustanova, sukladno pravilima o unutarnjem redu tih ustanova. Te osobe umjesto boravišta mogu prijaviti i prebivalište na adresama ustanova u kojima su smještene ako već nemaju prijavljeno prebivalište u nekom drugom mjestu.

Članak 8. Ovom odredbom je propisano da se kod prijave i odjave prebivališta i boravišta i prijave privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske potrebni podaci daju policijskoj upravi ili postaji na obrascu čiji će sadržaj kao i sadržaj pisane izjave iz članka 10. stavka 1. Zakona, ministar nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom. Propisuje se također da svi obrasci moraju biti dostupni osobama koje će ih koristiti.

Članak 9. Ovom odredbom propisano je koje podatke osoba mora dati prilikom prijave i odjave prebivališta ili boravišta i prijave privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske te je osoba obvezana na davanje točnih i istinitih podataka. Osoba koja odjavljuje prebivalište zbog iseljavanja iz Republike Hrvatske ili prijavljuje napuštanje prebivališta zbog privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske mora dati i podatke o zemlji i mjestu u koje se useljava, odnosno o zemlji i mjestu izvan Republike Hrvatske u koje privremeno odlazi. Ovi podaci se zahtijevaju radi provedbe Uredbe (EC) 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. godine o Statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti i potrebe izvješćivanja Eurostata o migracijama.

Članak 10. Prilikom prijave prebivališta i boravišta osoba mora dati pisanu izjavu da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanila. Radi racionalnosti izjava se daje i potpisuje na obrascu na kojem se daju ostali podaci potrebni kod prijave. Time se građanima neće ograničavati pravo na slobodno kretanje i biranje prebivališta ili boravišta, već će se samo tražiti da potvrde da su se u mjestu i na adresi gdje prijavljuju prebivalište ili boravište nastanili, a u slučaju utvrđivanja da ta izjava nije istinita moći će se pokrenuti prekršajni postupak zbog

prekršaja propisanog predloženim Zakonom. Osoba koja prijavljuje prebivalište ili boravište kod druge osobe odnosno kod stanodavca, osim izjave da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanila, mora pribaviti i suglasnost stanodavca za prijavu. Time se štiti pravo stanodavca te se onemogućava da treće osobe, bez njegove suglasnosti, na adresi nekretnine koju on posjeduje prijave prebivalište ili boravište.

Suglasnost koju je stanodavac dao osobi kojoj daje stan na korištenje nije garancija da će ta osoba stvarno prijaviti prebivalište ili boravište. Stoga je odredbom stavka 4. stanodavac obavezan da u roku od 15 dana od dana kad je stan dao na korištenje na razdoblje duže od tri mjeseca dostavi mjesno nadležnoj policijskoj upravi ili postaji podatke o osobi kojoj je dao stan na korištenje te mjestu i adresi na kojoj se stan nalazi. Policijska uprava ili postaja će te podatke evidentirati u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

U slučaju sumnje u izjavu osobe da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanila, prije evidentiranja prijave u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu, policijska uprava ili postaja izvršit će terensku provjeru na toj adresi radi utvrđivanja istinitosti izjave. Ako se terenskom provjerom utvrdi da se osoba nije nastanila na adresi na kojoj želi izvršiti prijavu, policijska uprava ili postaja u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu neće evidentirati prijavu prebivališta ili boravišta. Stranci će o tome dostaviti pisanu obavijest na adresu koju je u obrascu prijave navela kao adresu s koje se doseljava na novu adresu koju želi prijaviti.

Protiv takvog postupanja policijske uprave ili postaje osoba će moći izjaviti prigovor čelniku policijske uprave koja je mjesno nadležna prema mjestu u kojem osoba namjerava prijaviti prebivalište ili boravište, sukladno članku 156. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/2009). Čelnik policijske uprave će povodom prigovora donijeti rješenje protiv kojeg će nezadovoljna stranka moći pokrenuti upravni spor.

Članak 11. Ovom odredbom propisana je obveza pravnih osoba, obrtnika i fizičkih osoba koje pružaju usluge smještaja da prijave policijskoj upravi ili postaji na čijem se području nalaze boravište osoba kojima pružaju usluge smještaja duže od tri mjeseca.

Članak 12. Ovim odredbama policijskim upravama daje se ovlast da donose po službenoj dužnosti rješenja o odjavi prebivališta osoba za koje se utvrdi da na prijavljenoj adresi prebivališta nisu nikad živjele kao i osoba koje su živjele na adresi prijavljenog prebivališta, ali su odselile u neko drugo mjesto u Republici Hrvatskoj ili su iselile iz Republike Hrvatske, a nisu prijavile promjenu prebivališta odnosno odjavile prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Postupci odjave pokretat će se po službenoj dužnosti na temelju podataka koje utvrdi sama policijska uprava ili podataka koje joj dostave tijela javne vlasti ili zainteresirane pravne i fizičke osobe. Tijela javne vlasti moraju obavijestiti nadležnu policijsku upravu kada u provođenju postupaka iz svoje nadležnosti dođu do saznanja da osoba ne živi na adresi prijavljenog prebivališta. Prije donošenja rješenja o odjavi prebivališta policijska uprava mora utvrdi činjenice i okolnosti na temelju kojih može nedvojbeno zaključiti živi li osoba na adresi prijavljenog prebivališta.

Iznimno, postupci odjave neće se provoditi za osobe koje su napustile prebivalište radi privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske u smislu odredbe članka 3. stavka 5. ovoga Zakona, te ako su svoj odlazak prijavile u skladu s odredbama ovoga Zakona. Također, postupci odjave neće se provoditi za osobe koje su obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja, ako im nekretnina još nije obnovljena, vraćena ili nisu na drugi način stambeno zbrinute u Republici Hrvatskoj.

Članak 13. Ako u provođenju postupka odjave prebivališta po službenoj dužnosti policijska uprava dođe do podatka o mjestu u Republici Hrvatskoj u kojem osoba neprijavljeno živi, obavijestit će mjesno nadležnu policijsku upravu ili postaju, koja će upozoriti osobu na obvezu prijave prebivališta i pravne posljedice neizvršenja te obveze.

Članak 14. Ovom odredbom propisano je da je voditelj zbirke podataka o prebivalištu i boravištu ministarstvo nadležno za unutarnje poslove te je propisano koje podatke sadrži zbirka osobnih podataka o prebivalištu i boravištu. Navedena zbirka podataka vodi se na središnjem informacijskom sustavu ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, a adresni podaci moraju biti usklađeni s propisima kojima se uređuje vođenje prostornih jedinica. Ministru nadležnom za unutarnje poslove daje se ovlast da pravilnikom propiše način vođenja zbirke podataka o prebivalištu i boravištu.

Voditelj zbirke podataka o prebivalištu i boravištu dužan je nadležnom tijelu koje vodi registar birača elektroničkim putem bez odgode dostavljati podatke o svim promjenama u zbirci podataka za osobe koje su navršile 18 godina života, sukladno odredbama zakona kojim se uređuje vođenje registra birača.

Članak 15. Ovom odredbom propisano je pod kojim se uvjetima može vršiti obrada osobnih podataka sadržanih u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu te davati podaci iz te zbirke.

Članci 16. i 17. Odredbama ovih članaka propisane su sankcije za osobe koje ne postupaju u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Članak 18. Odredbom stavka 1. osobe koje su prijavile prebivalište prije stupanja na snagu ovoga Zakona oslobođene su obveze prijave prebivališta prema odredbama ovoga Zakona ukoliko i dalje žive u mjestu i na adresi prijavljenog prebivališta.

Prema stavku 2. te obveze nisu oslobođene osobe koje su prijavile prebivalište prije stupanja na snagu ovoga zakona, ali nemaju važeću osobnu iskaznicu. Te osobe su dužne u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona nadležnom tijelu ponovno prijaviti prebivalište. Naime, sama činjenica da osoba nije ishodila novu osobnu iskaznicu u roku od 15 dana od isteka roka važenja prethodne, ili da osoba nikad nije ishodila hrvatsku osobnu iskaznicu, kao osnovnu identifikacijsku ispravu koja joj je potrebna u obavljanju niza pravnih poslova, dovodi do sumnje da osoba ne živi na adresi prijavljenog prebivališta. Također, osobe koje imaju prijavljeno prebivalište na adresama koje nisu evidentirane u registru prostornih jedinica dužne su u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona ponovno prijaviti prebivalište. Ako osobe iz stavka 2. u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovoga Zakona ponovno ne prijave prebivalište, izvršit će se odjava njihovog prebivališta u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Osobama koje se danom stupanja na snagu ovoga Zakona nalaze u inozemstvu duže od godinu dana zbog privremenog rada, školovanja ili zbog drugih razloga, odredbom stavka 4. ostavljen je rok od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona u kojem o tome moraju obavijestiti policijsku upravu ili postaju na čijem području imaju prijavljeno prebivalište ili nadležnu diplomatsku misiju - konzularni ured Republike Hrvatske na čijem području borave u inozemstvu.

Odredbom stavka 5. ista obveza je propisana i za osobe koje su obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja i nalaze se u inozemstvu, a nekretnina im još nije obnovljena, vraćena ili nisu na drugi način stambeno zbrinute u Republici Hrvatskoj.

Za osobe koje ne ispune obveze propisane odredbama stavaka 4. i 5. ovoga članka pokrenut će se po službenoj dužnosti postupci odjave prebivališta u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Članak 19. Ovom odredbom ministru nadležnom za unutarnje poslove dana je ovlast da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propiše sadržaj obrazaca prijave i odjave prebivališta, i prijave boravišta, kao i način vođenja zbirke podataka o prebivalištu i boravištu. Do stupanja na snagu ovog propisa primjenjivat će se Pravilnik o obrascima i evidenciji prijave

prebivališta i boravišta građana (Narodne novine, br. 54/91, 67/96, 149/2002, 155/2008 i 26/2009).

Članak 20. Ovom odredbom propisano je da će se postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama važećeg Zakona o prebivalištu i boravištu građana.

Članak 21. Ovom odredbom propisano je da danom stupanja na snagu predloženog Zakona prestaje važiti Zakon o prebivalištu i boravištu građana (Narodne novine, br. 53/91, 26/93, 29/94 i 11/2000).

Članak 22. Ovom odredbom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike kao posljedica uvažavanja stajališta iznesenih tijekom prvog čitanja Prijedloga zakona i promišljanja predlagatelja u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga Zakona.

Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav i Odbor za Hrvate izvan Republike Hrvatske Hrvatskoga sabora te Klub zastupnika Hrvatske demokratske zajednice predložili su da se preispitaju odredbe koje se odnose na pojam "trajnog i privremenog boravišta" obzirom da se promjenom Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 76/2010), kojom je u članku 45. detaljnije uređeno pitanje biračkog prava u izborima za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike Hrvatske i Europski parlament te u postupku odlučivanja na državnom referendumu, koristi pojam prebivalište (birači s prebivalištem u Republici Hrvatskoj i birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj).

Tim povodom zatraženo je i mišljenje ustavnopravnih stručnjaka, a prema dobivenim mišljenjima u suštini nema bitne razlike između pojmova "prebivališta" i "trajnog boravišta" odnosno razlika je samo u imenu, a ne i u biti stvari. Prema tim mišljenjima nije neustavno koristiti pojam "prebivalište", a niti bi prelazak na pojam "trajno boravište" bio neustavan, ali bi s obzirom na uvriježeni naziv ovog instituta u našem pravnom poretku, zbog pravne sigurnosti i jasnoće pravnog poretka bilo uputno nastaviti koristiti pojam "prebivalište".

Uvažavajući prijedloge navedenih saborskih odbora i mišljenja ustavnopravnih stručnjaka, naziv Zakona je izmijenjen u Zakon o prebivalištu te su u Konačnom prijedlogu zakona odredbe koje su sadržavale pojam "trajno boravište" zamijenjene odredbama koje sadrže pojam "prebivalište".

Po prijedlogu Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora te Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice definicija boravišta usklađena je s definicijom prebivališta na način da je iz definicije boravišta brisan voljni element odnosno namjera građanina o trajnosti boravka u nekom mjestu. Naime, kako je subjektivni element odnosno namjeru građanina o trajnosti boravka u nekom mjestu teško utvrditi, prema definicijama iz Konačnog prijedloga zakona, trajnost ili privremenost boravljenja u nekom mjestu procjenjuje se na temelju drugih objektivnih činjenica i okolnosti koje ukazuju da se osoba u nekom mjestu trajno nastanila odnosno u suprotnom da u nekom mjestu privremeno boravi.

Nakon dodatnih razmatranja Prijedloga zakona o boravištu, koji je prošao prvo čitanje, Konačnim prijedlogom zakona izmijenjena je odredba članka 3. stavka 5. na način da je pobliže definirano kada se smatra da osoba privremeno boravi izvan Republike Hrvatske. Također je u članku 3. dodana odredba prema kojoj su obveze prijave privremenog odlaska izvan Republike Hrvatske koji će potrajati duže od jedne godine oslobođeni državni službenici koji se po službenoj dužnosti u ime Republike Hrvatske upućuju na rad u inozemstvo, kao i članovi njihovih obitelji.

U Konačnom prijedlogu zakona djelomično su izmijenjene odredbe članka 6. koje se odnose na utvrđivanje prebivališta beskućnika. Izmjene su izvršene kako bi se beskućnicima koji nemaju prebivalište i nemaju uvjete za prijavu, prebivalište rješenjem utvrdilo na adresi ustanove socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluge smještaja jer je to jedina adresa s kojom ta kategorija osoba ima nekakvu vezu.

Naime, jasno je da ustanove socijalne skrbi nisu stambeni objekti i na adresama tih ustanova se ne može prijavljivati prebivalište u smislu definicije prebivališta koja je dana u članku 2. stavku 1. predloženog Zakona, ali u ovom slučaju se i ne radi o prijavi prebivališta od strane beskućnika, nego o utvrđivanju prebivališta rješenjem policijske uprave ili postaje, kako bi beskućnik na temelju utvrđenog prebivališta mogao ishoditi osobnu iskaznicu, kao osnovnu identifikacijsku ispravu i ostvarivati određena prava koja proizlaze iz prebivališta.

U odnosu na Prijedlog zakona o boravištu, kojim je u članku 6. stavku 2. bilo regulirano da se protiv rješenja o utvrđivanju prebivališta može izjaviti žalba Povjerenstvu koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, Konačnim prijedlogom zakona o prebivališta ova odredba je izmijenjena na način da se protiv rješenja o utvrđivanju prebivališta pokreće upravni spor sukladno odredbama zakona kojim je uređen opći upravni postupak. Ova izmjena učinjena je iz razloga što se u raspravama ukazivalo da povjerenstvo za žalbe nije javnopravno tijelo u smislu odredbi Zakona o općem upravnom postupku te da se u slučajevima kada tijelo koje provodi upravni postupak nema tijela drugog stupnja, koje bi rješavalo povodom žalbi izjavljenih protiv prvostupanjskih rješenja, pokreće upravni spor. Istovjetna izmjena učinjena je i u članku 10. stavku 9. i članku 12. stavku 7. Konačnog prijedloga zakona o prebivalištu.

Također je Konačnim prijedlogom zakona dana mogućnost osobama koje su smještene u vojarnama ili drugim vojnim ustanovama, u objektima posebne namjene ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, domovima za starije i nemoćne osobe, učeničkim i studentskim domovima, u kaznionicama, zatvorima, maloljetničkim zatvorima i odgojnim ustanovama, domovima za žrtve obiteljskog nasilja i skloništima za žrtve trgovanja ljudima, da prijave prebivalište na adresama tih ustanova, ako već nemaju prijavljeno prebivalište u nekom drugom mjestu.

Uvažavajući primjedbu Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice u članku 9. Konačnog prijedloga zakona razgraničeno je koje podatke daje osoba koja prijavljuje i odjavljuje prebivalište i boravište u odnosu na osobu koja prijavljuje privremeni odlazak izvan Republike Hrvatske i beskućnika koji prijavljuje adresu za kontakt.

S obzirom na primjedbu da je obveza propisana člankom 10. stavkom 1. Prijedloga zakona, po kojoj osoba prilikom prijave prebivališta i boravišta mora dati pisanu izjavu da u mjestu i na adresi prebivališta ima osigurane uvjete stanovanja, protivna Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske iz 2000. godine kojom je ukinuo dio odredbi važećeg Zakona o prebivalištu i boravištu građana, taj dio odredbe je u Konačnom prijedlogu zakona brisan. Tako će osoba prilikom prijave prebivališta ili boravišta samo dati pisanu izjavu da se u mjestu i na adresi prebivališta ili boravišta nastanila.

Po prijedlogu zastupnika Dragutina Lesara ispred Hrvatskih Laburista – Stranke rada u članku 10. Konačnog prijedloga zakona dodana je odredba prema kojoj osoba koja prijavljuje prebivalište i boravište ili promjenu adrese stanovanja kod druge osobe odnosno kod stanodavca mora pribaviti i suglasnost stanodavca za prijavu. Time se štiti pravo stanodavca te se onemogućava da treće osobe, bez njegove suglasnosti, na adresi nekretnine koju on posjeduje prijave prebivalište ili boravište.

Kako suglasnost koju je stanodavac dao osobi kojoj daje stan na korištenje nije garancija da će ta osoba stvarno prijaviti prebivalište ili boravište, dodana je i odredba kojom je stanodavac obavezan da u roku od 15 dana od dana kad je stan dao na korištenje dostavi mjesno nadležnoj policijskoj upravi ili postaji podatke o osobi kojoj je dao stan na korištenje te mjestu i adresi na kojoj se stan nalazi. Policijska uprava ili postaja će te podatke evidentirati u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Po prijedlogu istoga zastupnika u članku 12. Konačnog prijedloga zakona dodana je odredba koja obvezuje osobe koje se privremeno nalaze izvan Republike Hrvatske radi obrazovanja, obavljanja poslova koji nisu trajnog karaktera i vezani su za određeno vremensko razdoblje, dugotrajnog liječenja i drugih razloga, a koje se iznimno neće po službenoj dužnosti odjavljivati iz zbirke podataka o prebivalištu i boravištu iako trenutno ne prebivaju na adresi prijavljenog prebivališta, da o razlozima privremenog odlaska prilože odgovarajuću dokumentaciju.

Također je u članku 12. Konačnog prijedloga zakona brisana odredba stavka 4. kojom je bilo pobliže propisano koje činjenice nadležno tijelo može utvrđivati kako bi nedvojbeno zaključilo živi li osoba na adresi prijavljenog prebivališta. Navedena tijela smatraju da je navedena odredba nepotrebna i da bi mogla stvarati određene probleme u provedbi, a da je stavkom 3. istog članka propisano da prije donošenja rješenja o odjavi prebivališta osobe, nadležna policijska uprava mora utvrditi činjenice i okolnosti na temelju kojih može nedvojbeno zaključiti živi li osoba na adresi prijavljenog prebivališta.

Kako bi se izbjegle određene nedoumice koje su iznesene u raspravi povodom prvog čitanja Zakona, a odnose se na brisanje prijave prebivališta u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu, Konačnim prijedlogom zakona o prebivalištu izmijenjene su odredbe članka 12. na način da se umjesto pojma "brisanja" koristi pojam "odjave po službenoj dužnosti". Naime, osobe za koje se u provedenom postupku utvrdi da ne žive na adresi prijavljenog prebivališta neće se izbrisati iz zbirke podataka o prebivalištu i boravištu kao da nikada nisu bile evidentirane u toj zbirci, nego će se tim osobama u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu evidentirati datum kada im je po službenoj dužnosti, na temelju članka 12. Zakona, odjavljeno prebivalište.

Osobni podaci osobe ostat će i dalje evidentirani u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu, ali od dana odjave po službenoj dužnosti osoba neće imati prebivalište na području Republike Hrvatske, sve do dana kada ponovno prijavi prebivalište u mjestu u kojem se stvarno nastanila, ukoliko se nalazi na području Republike Hrvatske.

Razmatrajući primjedbe iznesene u raspravi povodom prvog čitanja Prijedloga zakona o boravištu, prema kojima je neprimjereno obvezivati građane koji su uredno prijavili svoje prebivalište i žive na adresi prijavljenog prebivališta da ponovno provjere svoju prijavu, Konačnim prijedlogom zakona izmijenjene su odredbe članka 18. Odredbama članka 18. Konačnog prijedloga zakona osobe koje su prijavile prebivalište prije stupanja na snagu ovoga Zakona oslobođene su obveze prijave prebivališta prema odredbama ovoga Zakona, ukoliko i dalje žive u mjestu i na adresi prijavljenog prebivališta.

Ove obveze nisu oslobođene osobe koje su prijavile prebivalište prije stupanja na snagu ovoga Zakona, ali nemaju važeću osobnu iskaznicu. Te osobe su dužne u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona nadležnom tijelu ponovno prijaviti prebivalište. Naime, sama činjenica da osoba nije ishodila novu osobnu iskaznicu u roku od 15 dana od isteka roka važenja prethodne ili da osoba nikad nije ishodila hrvatsku osobnu iskaznicu, kao osnovnu identifikacijsku ispravu koja joj je potrebna u obavljanju niza pravnih poslova, dovodi do sumnje da osoba ne živi na adresi prijavljenog prebivališta. Također, propisana je obveza za osobe koje imaju prijavljeno prebivalište na adresama koje nisu evidentirane u registru prostornih jedinica da u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona ponovno prijave prebivalište. Ako osobe koje nemaju važeću osobnu iskaznicu ili imaju prijavljeno prebivalište na nepostojećim adresama u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovoga Zakona ponovno ne prijave prebivalište, izvršit će se odjava njihovog prebivališta u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Osobama koje se danom stupanja na snagu ovoga Zakona nalaze u inozemstvu duže od godinu dana radi obrazovanja, obavljanja poslova koji nisu trajnog karaktera i vezani su za određeno vremensko razdoblje, dugotrajnog liječenja i drugih razloga, ostavljen je rok od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona u kojem o tome moraju obavijestiti policijsku upravu ili postaju na čijem području imaju prijavljeno prebivalište ili nadležnu diplomatsku misiju - konzularni ured Republike Hrvatske na čijem području borave u inozemstvu.

Ista obveza propisana je i za osobe koje su obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja i nalaze se u inozemstvu, a nekretnina im još nije obnovljena, vraćena ili nisu na drugi način stambeno zbrinute u Republici Hrvatskoj. Za osobe koje ne ispune naprijed navedene obveze pokrenut će se po službenoj dužnosti postupci odjave prebivališta u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu.

Radi načela pravne sigurnosti, izmijenjena je odredba o postupcima započetima prije stupanja na snagu ovoga Zakona, te će se oni dovršiti prema odredbama Zakona koji je važio u vrijeme kada su započeti, odnosno po odredbama Zakona o prebivalištu i boravištu građana (Narodne novine, br. 53/91, 26/93, 29/94 i 11/2000).

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Odbor za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost te Klubovi zastupnika Hrvatske demokratske zajednice i HDSSB-a iznijeli su primjedbu da je predloženi Zakon diskriminacijski u dijelu kojim propisuje iznimke od brisanja iz evidencije prebivališta i boravišta za osobe koje su obuhvaćene programom obnove i stambenog zbrinjavanja, obzirom da nije propisan rok do kojeg će se provoditi ta iznimka. Ova primjedba nije prihvaćena iz razloga što je trajanje programa obnove i stambenog zbrinjavanja predmetom posebnih propisa. Iznimka od brisanja neće se primjenjivati ako se osoba na koju se iznimka odnosi, nakon što joj stambeni objekt bude obnovljen i prestanu postojati drugi razlozi koji bi priječili njegovo korištenje, ne nastani u obnovljenom objektu.

Zastupnik Milorad Pupovac u ime Kluba zastupnika SDSS-a predložio je da se odredba članka 10. stavka 5. Prijedloga zakona dopuni na način da se propiše da je u slučaju sumnje u izjavu koju stranka daje prilikom prijave prebivališta, odluku o zahtjevu potrebno donijeti u roku od tri dana. Ovaj prijedlog nije prihvaćen iz razloga što je u takvim slučajevima potrebno provoditi terensku provjeru te se u tako kratkom roku ne bi mogla donijeti meritorna odluka. Također nije prihvaćen prijedlog istog zastupnika da se u članku 12. stavku 6. podstavku 2. iza riječi: "obuhvaćene programom obnove ili stambenog zbrinjavanja" dodaju riječi: "izbjeglica i prognanika", obzirom da propisi o obnovi i stambenom zbrinjavanju također ne koriste isključivo navedene pojmove. U propisima o stambenom zbrinjavanju uglavnom se koristi pojam povratnik.